

சத்திய வேத பாதுகாவலன்

கத்தோலிக்க வார வெளியீடு
(செய்தித்தாளாகப் பதிவுபெற்றது)

96.ம் புத். | 1971-ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 27-ந் திகதி சனிக்கிழமை — பிரதிசதம் 15 | 12.ம் இல.

கிறீஸ்தவ சபைகளின் ஒற்றுமை துரிதப்படுத்தப்படும்—பாப்பரசர்

இவ்வருட ஆரம்பத்தில் பரிசுத்த தந்தையைச் சந்தித்து பல ஒற்றுமை விஷயங்களிலும் முடிவுகாரணம் நோக்கத்துடன் கொன்ஸ் தாந்திரோப்பிள் பிதாப் பிதாவாகிய அத்தனகோறல் அடிகளார் தமது

விசேஷ தூதுவர் ஒருவரை அனுப்பியிருந்தார்; பிதாப் பிதாவின் பெருங்குணத்தைப் பாராட்டிய பரிசுத்த தந்தை 6-வது சின்னப்ப பாப்பரசர் அவருக்கு அண்மையில் எழுதியிருந்த கடிதத்தில் இரு கிறீஸ்தவ சபை

களிடையேயும் உள்ள வித்தியாசங்கள் சமீபகாலத்தில் குறைவடைந்ததற்கு விசேஷ பொறுப்பு பிதாப்பிதாவினுடையதே எனக்கூறி விரைவில் பூரண ஒற்றுமை காணத் தள்ளாடாமைய யாவற்றையும் செய்ய வாக்குப்பண்ணியிருக்கிறார்.

பின்லாந்து ஜனாதிபதி பரிசுத்த பாப்பரசரைச் சந்தித்தார்

சென்ற மாதம் பின்லாந்து தேச ஜனாதிபதி டக்டர் கெக்கொனென் அவர்கள் பரிசுத்த தந்தை 6-ஆவது சின்னப்ப பாப்பரசரை வத்திக்கானில் சந்தித்து இருவரும் பாப்பரசரின் புத்தகசாலை மன்றத்தில் ஒரு மணித்தியால நேரமாக பல கருமங்களை ஆராய்ந்துகொண்டனர். லாதரன் சபைக் கிறீஸ்தவர்களே பெரும்

பாலுமுள்ள பின்லாந்து தேச ஜனாதிபதி ஒருவர் பரிசுத்த பாப்பரசரைச் சந்தித்தது இதுவே சரித்திரத்தில் முதல்முறையாகும். ஐரோப்பிய கிழக்குத்திசை நாடுகளுக்கும் மேற்குத்திசை நாடுகளுக்கும் நல்லுறவு ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடனேயே ஜனாதிபதி பாப்பரசரையும் இத்தாலிய அதிகாரிகளையும் தரிசித்திருக்கிறார்.

துரிதப்பட வேண்டாம்

—கருதினால் கிருசியஸ் இந்திய கருதினால் கிருசியஸ் அடிகளார் உலகில் தோன்றியிருக்கும் துரிதமான மாற்றங்கள் மக்களுக்கு நன்மையளிக்கின்றனவாயில்லையென எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். "எங்கு பார்த்தாலும் மாற்றமயமாகவே காட்சியளிக்கின்றது. சர்வகலாசாலைகள் பள்ளிக்கூடங்கள் யாவும் பரிசோதனைத் தலங்களாய்விட்டன. குடும்ப வாழ்க்கை சமூக நாட்டங்கள் கலாச்சாரப் போக்குகள் யாவும் துரிதமாய் மாற்றமடைந்து வருகின்றன. இத்தகைய துரிதப்போக்கைசமயவழிபாட்டு முறைகளிலும் அதிவிரமாக உட்புகுத்திவிடப் பலர் முயல்கின்றனர். ஆனால் அதன் விளைவு நன்மையாயிருக்க முடியாது. ஆகவே அவதிப்பட்டுத் துரிதப்பட வேண்டாம், என்பதே என் புத்திமதி" என்றார் அடிகளார்.

கீனியாதேச நிலைமையினால் பாப்பரசர் கவலைப்படுகின்றார்

கீனியாதேசத்தில் இடதுசார்பான அரசாங்கம் ஆட்சியை அண்மையில் கைப்பற்றிக்கொண்டதன்பின் அங்கு பல அரிதியான சம்பவங்கள் நடந்துவருகின்றன. அத்தேசத்துக்கெதிராக அந்நியர் படையெடுக்க உதவி செய்ததாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு பல நூற்றுக்கணக்கானவர் தேறவிசாரிக்கப்படாது சுட்டுக் கொல்லப்பட்டும், மறியல் இடப்பட்டும் இருக்கின்றனர். அத்தேச அதிமேற்றிராணியாகிய சிடம்போ அடிகளாரின்மேலும் இக்குற்றம் சாட்டப்பட்டு, அவரைச் சுட்டுக் கொல்லத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. ஆனால் பரிசுத்த தந்தையின் முயற்சியால் அவருக்கு கொலைத் தண்டனை நீக்கப்பட்டுள்ளதேனினும் ஆயுள்கால கடுமியத் தண்டனைக்கு அவர்

ஆளாயிருக்கிறார்—சிடம்போ அடிகளார் நிலைமையாலும் நூற்றுக்கணக்கான குற்றமற்ற பலரின் நிலைமையாலும் பாப்பரசருக்குப் பெருங் கவலையுண்டு.

ஆயர்கூற்றுக்கு கார்ள் மார்க்ஸ் ஆதரவு

தென் அமெரிக்க சில்லி தேசத்தின் ஜனாதிபதி சல்வடோர் அலன்டே என்பவர் அத்தேசத்தில் விவாகரத்துப் பெற்றுக்கொள்வதை மிக இலேசான கருமமாக்கக் கங்கணம் கட்டிநிற்கிறார். ஆனால் அத்தேச ஆயர்மாரின் சங்கம் அதை எதிர்த்து நிற்கின்றது. அவர்கள் அண்மையில் மக்களுக்கு விடுத்திருக்கும் கிருபத்தில் ஜனாதிபதி அலென்டே கொம்பூனிஸ்த கொள்கைகளிற் பலவற்றை ஆதரிப்பவராயினும் இதுகருமத்தில் கார்ள் மார்க்ஸின் போதனைக்கு எதிராகவே அவர் நடந்துகொள்கிறார் என்பதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றனர். "விவாகமானது சமூகத்தில் கொண்டுவந்த வேர்களின் காரணமாக, விவாகத்தை ரத்துசெய்ய தனிநபர் கொள்ளும் எப்போக்கையும் ஆதரிக்க இடமில்லை" என கார்ள் மார்க்ஸ் கூறியிருப்பதை அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றனர்.

மரியாயின் சேனையின் யூயிலி விழாவின் முன்னோடி

மரியாயின்சேனை இவ்வாண்டு புரட்டாசி மாதம் 7ஆம் திகதியுடன் 50 வருட சேவையின் நிறைவைக் காண்கின்றது. அவ்விழாவுக்கு ஒரு முன்னோடியாக சித்திரை மாதம் 23ஆம் திகதி தொடக்கம் 25ஆம் திகதி வரையும் அகில இலங்கைரீதியில் கொழும்பு சஞ். குசையப்பர் கல்லூரி மண்டபத்தில் கூட்டங்கள் நடைபெற இருக்கின்றன. இலங்கை ஒளிபரப்புக் கூட்டுஸ்தாபன நிலையத்தின் நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றாக சித்திரை மாதம் 24ஆம் திகதி

வானொலிநிகழ்ச்சி ஒன்று நடைபெறும். இலங்கையில் மரியாயின்சேனை இங்குள்ள 6 மேற்றிராசனங்களிலும் நிலைபெற்றிருக்கின்றது. அங்கத்தினரின் மொத்தத் தொகை சுமார் 7500. துணை அங்கத்தினர் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் உளர். சஞ். குசையப்பர் கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெற இருக்கும் கூட்டங்களில் பலவகைப்பட்ட அங்கத்தினர்களுக்கும் விசேஷ நிகழ்ச்சிகள் ஆயத்தம் செய்யப்படுகின்றன.

ஸ்பெயின் தேசத்தில் அரசாங்க- திருச்சபை உடன்படிக்கை மாற்றமா?

ஸ்பெயின் தேசம் வத்திக்கானுடன் 1953-ம் ஆண்டு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கை மாற்றப்பட்டு, முன்பு திருச்சபை அரசாங்கத்துடன் கொண்டுள்ள இறுதியுடைய அகற்றப்பட்டு, வருங்காலத்தில் கூடிய சுயாதீனமுடையதாயிருக்க வழிவகுக்கப்படும் என அத்தேச வெளிநாட்டு விவகார மந்திரி இலாகா அண்மையில் அறிவித்திருக்கின்றது. புதிய உடன்படிக்கை ஷரத்துக்களை அரசாங்கம் ஏற்கவே தயாரித்திருப்பதாகவும் வத்திக்கானு

டொம் ஹெல்டர் அடிகளுக்கு நொபெல் பரிசா?

பிரேசில் தேச ஒலின்டா-மெசியெ பிரதேச அதிமேற்றிராணியாகிய டொம் ஹெல்டர் அடிகளுக்கு இவ்வருட நொபெல் சமாதானப் பரிசு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென சுவீடன் தேசத்திலும் மேற்கு ஜேர்மனியிலும் பல ஆட்சிமன்ற அங்கத்தினர் முயற்சித்து வருகின்றனர். இவர்களது முயற்சி சித்தியடையும் பருவத்தை எய்துவதாகச் செய்திகள் கூறுகின்றன. டொம் ஹெல்டர் அடிகளார் அத்தேச வறிய மக்களின் முன்னேற்றத்துக்காக அயராது உழைப்பவர்.

டான் பேச்சுவார்த்தைகள் விரைவில் நடைபெறமெனவும் மேலும் அவ்விருக்கை கூறியிருக்கின்றது.

சமூக-பொருளாதார நல்வழி காட்டிகளுக்குப் பயிற்சி

பொது நிலையிலுள்ள கிறீஸ்தவர்களையினும் பிற சமயத்தவரையினும் மக்கள் சமூகங்களுக்கு நல் வழிகாட்டிகளாகத் தொண்டு செய்யத்தக்க பயிற்சி அளிப்பதற்கு கொழும்பு பொறல்லாப்பிரிவிலுள்ள சமூக பொருளாதார வளர்ச்சி நிலையம் முன்வந்திருக்கின்றது. பயிற்சி பெறுவோர் கிராமங்கள்தோறும் சென்று பாமரமக்களின் முன்னேற்றத்துக்குத் தொண்டு

செய்யக் கடமைப்பட்டவராவர். வார இறுதியிலுள்ள இரு நாட்கள் கொண்டபத்துவாரப் பயிற்சி அளிக்கப்படும். இவ்வியக்கத்தில் வணக்கத்துக்குரிய ஜோபர்னாந்து சுவாமியார் மிகவுமணக்கத்துடன் உழைத்துவருகிறார். "ஒரு மனிதனின் ஆன்மவளர்ச்சியுடன் மறுதேவைகளையும் அவன் பெற்றுக்கொள்ள வழிவகுப்பதே" இவ்வியக்கத்தின் நோக்கமாகும்.

"கர்த்தர் நகரத்தைக் காக்காவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கண்விழிப்பது வீண்"

யெத்சமனி எழில் வனம்

பூவிலும் மேலான அழகில்லை; காவிலும் உயர்வான எழிலில்லை; கனியிலும் இனிமையான சுவையில்லை, பூவிலும் கனியிலும் அழகிலும் பொலிந்து விளங்கும் ஏதேன் என்னும் பெயருறும் சிங்காரத் தோட்டம், தீயினை புரியும் அலகையின் ஆட்டம், தீங்கனியில் ஏவாளின் நாட்டம் ஆகிய தீமைகளுக்குப் பலியாகிச் சேழிந்து, அழகி முந்து, இருளடர்ந்து, பைங்கண் அரவின் உறைவிடமாய் இருந்தது.

பூங்காவிலே இறைவனின் மேலான படைப்புக்குத் தீங்கு ஏற்பட்டு அங்கண் அழிவு ஆரம்பமாயதால், தேவ அருள் நிலையை இழந்து அலகைக்கு அடிமையாகி மனிதன் மீளாத நாகிற்கு ஆழாகுந் தீமையினின்று இரட்சிக்க, ஜெத்சமனிப் பூங்காவில் மனித ஈடேற்றத்தை ஆரம்பிக்க, அப்போஸ்தலர்

ஸ்தலர் எண்மருக்குக் கூறினார். தமது பெருமை முழுவதையும் அறியாத அவர்களுக்கு யேசுவின் கலக்கம் அளவுமீறிய வேதணையை வருவிக்கும் ஆதலால் நேசம்மிகுந்த யேசு அப்போஸ்தலர்களுக்கும் கிலேசத்தைபூட்ட அற்பமேனும் விருப்பமில்லாதிருந்தார்.

இராயப்பரையும், யாகப்பரையும், அருளப்பரையும் அழைத்துக்கொண்டு சிறிது தூரம் சென்றபின்னர், "இங்கிருந்து செபம்செய்யுங்கள்" என்று மூவரையும் விட்டு விட்டு ஒரு கல்லெறிதூரம் சென்று தோட்டத்தினுட்கந்தணாயில் முழந்தாளிவிருந்து—திருக் காங்களை விரித்து வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்து: "என் ஆன்மா மாணம்வரையும் துக்கக்கடவில்

ஆசிரியர் F. S. C. வங்காலை

அமிழ்த்தியிருக்கிறது" என்று திருமுடித்திற சோகம் ததும்ப தேகம் நடுங்கப் பிரலாபித்தார். அவ்வமயம் தலை யசைய, உடல் நடுங்கச் சரிந்து முகம் குப்புற விழுந்தார்.

மனிதசபாவத்தில் நாம் தயருறும்வேளை மற்றோரின் துணையை நாடுவது போன்று நேச யேசுவும் அவ்விடத்தை விட்டகன்று பிரிய நண்பரை நாடிச்சென்றார். அவர்கள் கண்ணயர்ந்து தூங்குவதைக்கண்ட யேசு துக்கித்து, துக்கம் தெளிந்தெழுந்த நண்பரை அன்புடன் நோக்கி; "ஒருமணி நேரமாவது என்னுடன் விழித்திருக்க உங்களால் முடியுமா போயிற்றே? என்று கூறிக் தமது துக்கத்தைச் சற்று மறந்து அவர்களது ஏழை நிலையை உணர்ந்து "சோதனையில் அகப்படாதபடி விழித்திருந்து செயியுங்கள்" என்று புத்திமதி கூறினார். பின்னர் நண்பர்களை விட்டகன்று மீண்டும் தமது இருப்பிடம் சென்றார்.

பயம் நிறைந்த பார்வை, நாலாபக்கமும் துணை தேடிக்கலங்கும்நிலைமை; பயம் நிறைந்த இந்த நிலையிற் கண்களை மேலே உயர்த்திப் பிதாவின் உதவியை நாடிப் "பிதாவே! கூடுமானால் இந்தக் கசப்பானபாத்திரம் என்னைவிட்டு அகலக்கடவதென்று வேண்டிக்கொண்டார்.

ஆயிரம் ஆயிரம் ஈட்டிகள் பேன்ற துக்கமும் தயாமும் யேசுவின் நெஞ்சத்திற் பாய்ந்ததினால், ஆறுதல் தேடி மீண்டும் தமது நண்பர்களை நாடிவந்தார். அவர்கள் தூங்குவதைக்கண்டு மிகுந்ததயாமுற்றார். பின்னர் அவர்களை நோக்கி "விழித்திருந்து செயியுங்கள், ஆன்மா சறுசறுப்புள்ளது மாமிசமே பலவீனமுள்ளது" என்று நன்மதிபுகன்றார். மூன்றாம் முறையும் தமது இருப்பிடம் சேர்ந்து இனிமேல் ஏற்படவிருக்கும் பயம், கசப்பு,

துக்கம், அருவருப்பு, அரோசிகம், ஆதியவற்றைத் தாங்க வியலாது, "பிதாவே! பிதாவே! கூடுமானால் இந்தக் கசப்பான பாத்திரம் என்னை விட்டு அகலக்கடவது; ஆயினும் எனது மனதன்படியன்று உமது சித்தத்தின்படியே ஆகட்டும்" என்று பரிவுடன் பிரார்த்தித்தார்.

நாம் அனுபவிக்க விருக்கும் துக்கம், கஸ்தி, வருத்

தம், தீமைகள் யாவும் யேசுவுக்கு அதிக பற்றை ஊட்டியதால் அவரது இரத்தமெல்லாம் உருண்டு, புரண்டு இருதயத்தை கோக்கி ஓட இயக்கமலம் இரத்ததால் முக்குளிக்க, வெயர்வைத் தவாரங்களின் வழியாகத் திரு இரத்தம் வெளியேற, யேசு மாண அவஸ்தையுற்று மூர்ச்சித்துத் தரையில் விழுந்தார். இத்தகைய பயம் நிறைந்த

தயருமுன்ற நிலையிற்றான், பாம தந்தையேசுவுக்கு ஆறுதல் அளிக்க வானதுதர்களை அனுப்பினார். யேசுவின் அருகில் வந்த வானதுதன் புனிதமுறும் மெல்லிய ஆடையினால் யேசுவின் இரத்தம் தேய்ந்த கமல முகத்தை அழகொளிர்ந்த துடைத்து, வான் தந்தை புகன்ற ஆறுதல் மொழிகளையும் பகர்ந்து மலரடிதொழுதுநின்றான்.

வானவன் உரைத்த வார்த்தைகளால் உள் எம் தேறி அமைதிநிலை, ஆண்டவர் அருமைகளை பர்கனிடம் எழுந்தருளி, "எழுந்திருங்கள் செல்வோம்; என்னைக் காட்டிக்கொடுக்கிறவன் இதோ! அருகில் வந்து விட்டான்" என்று இன்னுரை புகன்று யெத்சமனித் தோட்டத்தின் வாயிலே நோக்கிச் சென்றார்

(தொடர்ச்சி 5-ம் பக்கம்)

திருத்தந்தை யேசுகின்ருர்

அன்று 1970 ஆம் ஆண்டு பங்குனிமாதம் 19 ஆம் திகதி புனித சூசையப்பர் தீரான், அன்றைய தினமும் பகல் மதியவேளை திருத்தந்தை சின்னப்ப பரப்பாசர் வத்திக்காண்மாளிகை மேல் மாடியிலே தமது படனசாலைச் சன்னல் முன்பாக வழமை போல் காட்சிபளித்தினார். கீழே சம்பேதுருவானவர் மாலயசதுக்கத்தில் குழுமித்திற பெருந்திரளான மக்களுடன் எப்போதும்போல் திரிசாலச் செபம் சொல்லுமுன் திருச்சபையின் பாதுகாவலரான புனித சூசையப்பர் தமது அடைக்கலத்தில் வைத்துப் பாதுகாத்தருள வேண்டுமென்று உணர்ச்சி ததும்ப அவரை நோக்கி உருக்கமாக வேண்டிதல் செய்கின்றார். அதன்மேல் திரிசாலச்செபம் சொல்லி முடித்த விட்டுப் யேசுகின்ருர்.

எக்காலத்திலும் பார்த்து இக்காலத்தில் நாம் சூசையப்பரின் பாதுகாவலை அதிகமதிக்க மாச இரந்து கேட்கவேண்டும், சவிசேஷமாயிவ ரற்செய்தியிலே, அவர் யேசுவும், மரியாய்க்கும் ஆற்றிய அரும் பணியாது? அவர்களைப் பாதுகாத்ததும், தற்பாதுகாப்பு அளித்ததும் விழிப்பாகக்காவல் செய்ததும், போஷித்துப் பாாமரித்ததும் மாயிய பெருப்பணியே, நமது இரட்சகாரகிய கிறிஸ்தவநாடுடைய-மனுஷ்கத்தடனே இருந்து தமது இரட்சிப்பின் வேலையை காலைவரையறையிற்றிக் காலக்காலமாய் ஆற்றிவருகின்ற கிறிஸ்தவநாடுடைய-ஞானச்சரிமாயிவ திருச்சபைக்குத் தாழ்மையும், மேன்மையும், தியாகசிக்கையும்கூட இரத்தப்புனிதர் தற்பட ஆற்றிவரும் பணியைப் பின்னரும் தொடர்ந்து ஆற்றிவரவேண்டு

மெனத் திறப்பாத நம்பிக்கையோடு நாம் அவரை மன்றாடிவாடுவோம்.

சவிசேஷ ரற்செய்தியிலே, தமது பாலியப் பிராயத்தில் கிறிஸ்தவநாடு பாதுகாக்கப்பட்டது போன்று திருச்சபை தற்பாக்கப்பட வேண்டியதாய், வறுமைப்பட்டதும், சலியாத கஷ்டப்பட்டு உழைத்ததுமான திருக்குடும்பத்தின்பாட சாலைப் பாதுகாப்பாக வைக்கப்படவேண்டியதாய்-ஆனால், ஊக்கத்தோடும், உணர்ச்சி வேகத்தோடும் தனது உர்தை பணிக்குரிய அழைத்தலை உத்தம மேகையாய் நிறைவேற்றி வரக்கூடியதாய் இருக்கவேண்டியதன் ஆவசியத்தை அது இன்று கொண்டிருக்கின்றது.

பிரால் தீங்கிழைக்கப்பட்டது இருப்பதற்கும், அனைத்துலகிலும் முன்னிலும் பன்மடக்கிமொய்த் தக்னிஷ்டம்போல் தொண்டாற்றி வருவதற்குமாக அது பாதுகாப்பை வேண்டி நிற்கின்றது. இந்தப் பாதுகாப்பு எந்தக்காலத்திலும் பார்த்து இரத்தக்காலத்திலே எத்தனை அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது என்பதை நாம் கண்கடாக்கண்டு வருகின்றோம். அதனால் உபத்திரவப்படுவதும், அச்சுறுத்தப்படுவதும், சந்தேகிக்கப்படுவதும், அவகாப்பினை கொள்ளப்படுவதும், மனங்கொண்டு ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கப்படுவதமான திருச்சபைக்குச் சூசையப்பரின் பாதுகாவலை இன்று ஏன் அதிகமாக இரந்து கேட்கவேண்டுமென்பது இனிதே புலனாகின்றது.

நாம் சூசையப்பரை இரந்து கேட்பத மட்டும் போதாமானதன்று, அவரைக் கண்போயிச்செயும் ஆனமட்டும் பிரயா

சைப்படவேண்டும். தமது இல்லத்திலும், குடும்பத்திலும் சாதாரணவறிய தொழிலாளி ஒருவரால் தாம் பாதுகாத்தப் பரிபாலிக்கப்பட வேண்டுமென்று கிறிஸ்தவநாடு விரும்பியது போல நமது இல்லங்களிலும், குடும்பங்களிலும், தொழில்துறைகளிலும் தாமும், தமது பெயரும் பாதுகாத்தப் பரிபாலிக்கப்பட வேண்டுமென அவர் விரும்புகின்றார். இதற்கு நாம் செய்ய வேண்டியது, நமது இல்லங்களிலும், குடும்பங்களிலும், தொழில்துறைகளிலும் கிறிஸ்தவனென்ற நாமத்துக்குப் பங்கம் ஏற்படாது, களங்கம் உண்டோடாது புனிதமாக அதனைப் பேணிப்பாதுகாப்பதும், ஸ்திரப்படுத்தவதுமேயன்றிப் பிரிதொண்டமல்ல, அப்பொழுது சூசையப்பர் ஆற்றிய திருப்பணி நம்முடையதாகி நம்முள்ளும், நம்மைச் சூழுவரும் கிறிஸ்தவநாடு பாதுகாத்து, வளர்ச்சிபெறச் செய்கிறவர்களாவோம்.

இன்னும், தியாய முறைப்படி, நமக்கு அதிகம் முக்கியமும், அருமையுமான மற்றொரு விசேடப்பட்ட சித்தனைக்கு நாம் திருப்புகிறோம். அலைமுழுவதிலுமுள்ள கிறிஸ்தவ தொழிலாளர்களைப் பற்றி உதே அதுவாகும். அவர்கள் தங்களை அதரித்துக் காப்பாற்றவும், ஆசீர்வதிக்கவும், தங்கள் இல்லங்கள், குடும்பங்கள், தொழில்துறைகளிலே கிறிஸ்தவநாடு திருநாமத்தில் விசுவாசமாயும், உறுதியாயும், பிரமாணிக்கமாயும் இருந்துவரத் தங்களை ஆக்கி வைக்கவுமாகத் தங்கள் பரிசுத்த பாதுகாவலரான சூசையப்பரின் அடைக்கலத்தை இரந்து கொள்ளவேண்டுமென்று அனைவருக்கும் சிபாரிசுசெய்ய ஆசிக்கின்றோம்.

களோடு பாஸ்காவை அருந்தியபின், அசனசாலையினிளும் நீங்கிப் பாலிலிர பொழியும் பெளர்ணமிகளன்று பிரிய நண்பர்களுடன் ஜெத்சமனிப் பூங்காவை நோக்கி யேசு சென்றார்.

ஆலயப் பாறையின் அருகிலோடும் மருண்ட, இருண்ட பாதைவழியே தீதான் நதியின் காய்ந்த படுக்கை; இருமருங்கும் ஓடைகள்; நிலுல் பரப்பும் அடர்ந்த மாக்கள்; உடைந்த பாறைகள்! ஆழக்கிடங்குகள்; பன்முறையும் யேசு இவ்வழியே பயணம் சென்றிருந்தார்; அப்போஸ்தலர்களோடு இவ்வழிச் செல்லும் இத்தருணத்தில் அவரது உணர்ச்சிகள் பற்பல; சூரலிலும் கனிவான தொனியில்லை; திருமுடித்தில் விகாரமான பயக்குறிகள்; கதிரவன்போன்று ஒளி வீசும் கமல முகத்தில், சோகம், கலக்கம்; தயாமிருதியால் கெகிழ்த்தபார்வை; வான்மீன் கனிடையே செல்லும் வெண்பாறைபோல், ஒளி வீசும் அவரது விசாலமான நெற்றியில் மேகத்திள் வந்து குளிந்ததுபோலும் மங்கிய ஒளி; இத்தகைய மாற்றங்களைக் கண்ணுற்ற அவரது பிரிய நண்பர்கள் ஆறுதல் மொழி கூறுவது எவ்வாறு என்று அறியாதவர்கள் போன்று அவருடன் தயங்கித் தயங்கிச் சென்றனர்.

உயர்ந்த ஒளிவ மாக்கள் நிறைந்த யெத்சமனிப் பூங்காவை அண்மியதும், "எனது பிதாவைப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டு மீண்டும் வரும் வரை நீங்கள் இங்கே தங்கி இருங்கள்" என்று அப்போ

இளைஞர்

உலகு

அன்புச் சோதார்க்கு!

இன்று எங்குபார்த்தாலும் நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் நம் கண்முன் காட்சியளிக்கின்றன. அவை எல்லாம் உருவத்திலும் அமைப்பிலும் அப்படித் தோன்றுகின்றன. ஆனால் எல்லாம் அல்ல, அட்டைகளை அழகுபடுத்தி அடுக்குமொழியில் துடுக்குநடையில் ஆபாசப்படங்களுடன் வெளிவருவன வற்றை நூல்கள் சஞ்சிகைகள் என்று கூறலாமா? இல்லவே இல்லை.

எந்தநூல் நமக்கு ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளித்து உறுதியையும் தந்து எம்மை முன்னேற்றப் பாதைக்குக் கொண்டு செல்லுகிறதோ அதுதான் மேலான நூலாகும். இளைஞராகிய எம்மை தப்பான வழியில் இட்டுச்செல்ல காத்திருக்கின்றன எத்தனையோ நூல்கள். ஒருவன் ஏழையாயிருந்தும் உயர்த்தவருடன் உறவாட இயலாதிருப்பினும் நன்றாக உயர்த்தவருடன் உறவாட இயலாதிருப்பினும் உறவாட முடிகாது. அரண்மனையில் வாழலாம், அரசர்களுடன் உறவாடலாம், உலகப் பெரியார்களுடன் உறவாடலாம். இதைப் படித்ததும், அப்படியானால் எத்தகைய நூல்களை நாம் படிக்க வேண்டும்? என்ற கேள்வி உங்கள் மனதில் எழத்தான் செய்யும். பெரியோர், ஆசிரியர், குருக்கள் ஆகியோர் உங்களுக்கு உதவக் காத்திருக்கின்றனர். எனவே வாழ்க்கையில் ஆக்கம்பெற நல்ல நூல்களைப் படிப்புகள்.

—அன்புள்ள சோதான்.

வாழ்வாங்கு வாழ

கடமைமையச் சரிவரச் செய்பவர்கள் அதற்குரிய பரிசைப் பெறுகின்றனர். அதே போல் செய்யத் தவறியவர்களும் அதற்குரிய தண்டனையைப் பெற்றுத் தானாகவேண்டும். கடமைகம் பிறப்புடன் பிறந்த இரட்டையன் முடிவடைகிறது. நம் பொறுப்புகளை நமக்கு அறிவுறுத்தி நல்லவற்றைச் செய்யுமாறு தூண்டி தீயவற்றை விலக்கச் செய்கிறது. யார் தன்னை மக்களுக்கு அர்ப்பணம் செய்து கொள்ளுகிறதோ அவனை உலக அன்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரியவன்.

நீக்குவது மட்டும் மது கடமையல்ல, அவர்கள் துன்பப்படாமல் நடந்துகொள்வதும் மது கடமையாகும். நன்மை தீமையை பிரித்தறியும் தன்மையே நம் கடமையைச் செய்ய வழிவகுக்கிறது. கடமைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பது தான் காகிரி வாழ்வின் சிகரம். எவன் தன் கடமையைச் சரிவர ஆற்றுகிறதோ அவன் மக்களால் என்றும் மதிக்கப்படுவான்.

—திராட்சையூரன்.

உங்களால் முடியுமா?

விடைகள்:

1. வேட்டைக்குச் சென்றவர்கள்: தகப்பன்—மகன், தகப்பன் மகனாகவும். அதே நேரத்தில் தந்தையாகவும் இருக்கிறார்.

2. முதன் மந்திரி முதலில் எடுத்த காகிதத்துண்டை கிழித்து எறிந்தார். மிகுதியாய் இருந்த மற்ற துண்டில் "போகலாம்" என்று இருந்த படியால் முதன் மந்திரி கிழித்தது "இருக்கலாம்" ஆக இருக்கவேண்டும் என நீதிபதி தீர்மானித்தார்.

தகவல்: ரி. ஆர்.

குழந்தை: இவ்வாழ்வின் செல்வம் குழந்தை. எல்லாமிருந்தும் இதுமட்டும் இல்லை என்றால் வாழ்வு உப்பற்ற பண்டம்.

* * *

அறிவாளி: அறிவாளியாக விரும்பினால் நாவை அடக்கு அறிவைப் பெறுவாய்.

ஒரு நாள் ஒரு நெப்போலியன் சாஹாரன் உடையில் படைகளைப் பார்வையிடச் சென்றான். ஓரிடத்தில் காணப்பட்ட நெப்போலியனைப் போலவிடாது தடுத்தான். அப்போது நெப்போலியன்: "நான் ராணுவ அறிஞராகியேன். களைப் பார்வையிடவந்தேன். என்கிற உள்ளேயே" என்று கூறவும் காவற்காரன் "யாழையும் உள்ளே அஜரமதிக்கக் கூடாது; இதுதான் எனக்கிடப்பட்ட உத்தரவு. மீறிச் சென்றால் என் குண்டிக்கு இரையாக வேண்டியதுதான்" என்று கூறினான். நெப்போலியன் இதைக்கேட்டு பெருமகிழ்ச்சியுற்று அடுத்தநாளே அவ்வூக்குப்பதவி உயர்வளித்தான்.

கடமை என்பது நல்லவற்றைச் செய்வது மாதிரி மல்ல தீயவற்றை எதிர்த்துப் போராடுவதும் கடமை. அப்படியானால் நல்லவற்றைச் சாப்பாற்ற முடியும். ஏனையோரின் துன்பங்களை

சிறுகதை

பட்டமளிப்பு!

(—காவலூரன், கொட்டாஞ்சேனை)

வழமைபோல் கால ஆறு மணிக்கு எழுந்த யோன் பாடப் புத்தகங்களை யெடுத்துப் படித்துக்கொண்டிருந்தான். அன்று ஏனோ படிப்பு அவனை ஆட்கொள்ளவில்லை. புத்தகங்களை ஒரு புறத்தில் வைத்துவிட்டுப் பற்களைத் தேய்த்துக்கொண்டு கிணற்றடிக்குச் சென்றான்.

யோன், அருளப்புவிற்கும், பாக்கிப்பத்திற்கும் உரிய ஒரே புத்திரன். என்றாலும் தனது கல்வியில் கெட்டிக்காரன். யோன் யாழ்ப்பாணத்தில் முன்னணியிலிருக்கும் கலவன் பாடசாலையில் பயின்று வந்தான்.

அன்று பாடசாலை அதிபர், பாடசாலை இலக்கியமன்ற நிர்வாகக் குழுவினரைத் தெரிவு செய்ய நியமனப்பத்திரங்களை வெளியிட்டார். யோனைக் காரியதரிசியாக நியமிக்க வேண்டுமென்ற நோக்குடன், அவனுக்குத் தெரியாமல் அவனது வகுப்பு மாணவர்கள் அதிபரிடம் சென்று நியமனப்பத்திரத்தைப் பெற்று யோனின் பெயரையும் அவனை ஆமோதிப்பவர், வழிமொழிபவர் ஆகியோரின் பெயர்களையும் எழுதி, யோனிடம், அவனது கையொப்பத்தைப் பெற நியமனப்பத்திரத்தைக் கொண்டு சென்றனர். யோன் இதை எதிர்க்கவே வகுப்பு மாணவர்கள் அவனை விட்டுவிடவில்லை. போட்டியிட்டே தீரவேண்டும் என்று தொல்லை கொடுத்தனர்.

சகமானவர்களின் தொல்லைகளைப் பொறுக்க இயலாத யோன் அதற்குடன்படுத்த தனது கையொப்பத்தை நியமனப்பத்திரத்தில் இட்டான். நியமனப்பத்திரம் அதிபரின் காரியாலயத்திற்குச் சென்றது. யோனுடன் கலா என்ற மாணவியும் போட்டியிட்டாள். தேர்வு நாளும் நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. வகுப்பு மாணவர்கள் யோனைத் தெரிவு செய்யும்படி தங்களில் அவனது பெயரை எழுதிப் பாடசாலை முழுதும் விநியோகித்தனர். அன்று தேர்தல்தினம். ஒன்பதாம் வகுப்பிற்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் வாக்கெடுப்பில் பங்கு கொண்டார்கள். வாக்கெடுப்பு ஒரு வாறு முடிவடைந்தது. வாக்குகளை எண்ணிய பொழுது யோன் நாற்பத்தெட்டு அதிகப்படியான வாக்குகளால் வெற்றி பெற்றிருந்தான்.

பாடசாலை இலக்கியமன்ற ஆட்சிக்குழுவினர் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள் தலைவராகச் சேரும், உப-தலைவராக மாணிக்கமும், காரியதரிசியாக யோனும், உப-காரியதரிசியாக கலாவும், பொருளாளராகச் சந்திராவும், நான்கு செயற்குழு அங்கத்தவர்களாகக் கனகம், சந்திரன், நிர்மலா, வனஜா ஆகியோரும் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். இவர்களெல்லோரும் உத்தியோக பூர்வமாக அதிபரால் அறிவிக்கப்பட்டனர். யோன் காரியதரிசி

என்ற செய்தி கேட்ட அவனது வகுப்பு மாணவர்கள் சந்தோஷத்தால் மகிழ்ச்சிக்கு அலெழுப்பினார்கள்.

மாசி மாதம் இருபத்தொராம் திகதி மாலை ஐந்துமூப்பது மணிளவில் பாடசாலை இலக்கிய மன்றத்தினரின் விழா வெகு விமரிசையாக யாழ். நகரசபை மண்டபத்தில் கொண்டாடப்பட்டது. யாழ். மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் பிரதம அதிபராகக் கலந்து கொண்டார். ஏராளமான மக்கள் விழாவிற்குச் சமூகமளித்திருந்தார்கள்.

மன்றத்தலைவர் சேகர் தமது தலைமையுரையில்: "மாணவர்களாகிய நாம் முதன்முதலாக இப்படியொரு விழாவைக் கொண்டாடுவது எமது பாடசாலைச் சரித்திரத்திலேயே முக்கிய அம்சமாகும். ஆனால் மாணவ, மாணவியர் இன்று உங்களுக்கு இன்னிசை விருந்துடன், நாடகமொன்றும் அளிப்பார்கள். இந்நேரத்தில் ஒன்று உங்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்: அதாவது மாணவ, மாணவியரான நாம் முதன் முதல் மேடையேற்ற விருக்கும் நாடகத்தில் குறைகள் பல இருக்கலாம். எனவே, நாம் மேடையேற்றவிருக்கும் நாடகத்தைத் தாமதமான நாடகங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டாம்" என்று கூறித் தமது பேச்சை முடித்தார். கைதட்டலும், காசோஷமும் வாணப்பிளந்தன.

அடுத்துப் பிரதம அதிபர் அவர்கள் தமது உரையில்: "பாடசாலைகள் தமிழை வளர்க்க விழாவெடுப்பதைக் காண எனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிற" தென்றார், அவர் மேலும் பேசுகையில் "மாணவ, மாணவிகள் இயல், இசை, நாடகம் என்ற முதல் தமிழை இப்படியொரு விழாவை அடக்கி, அவ்விழாவை மேடையேற்றிச் சந்தோஷப்படுவதுபோல் நாட்டின் சபதேவைகளைப் பாடசாலை மாணவ, மாணவிகள் வீட்டுத் தோட்டங்கள் முதலியவன் ஏற்படுத்திப் பூர்த்தி செய்ய முன்வால் வேண்டும். இன்று இப்பாடசாலையின் விழாவில் பிரதம அதிபராகக் கலந்து கொள்வதை யிட்டுச் சந்தோஷமடைகிறேன். இவ்வேளையில் தங்களுக்கும், இப்பாடசாலைக்கும் சந்தோஷகரமான ஒரு செய்தியை வெளியிடுகிறேன். இப்பாடசாலையில் கல்வி பயிலும் யோன் அருளப்புவிற்கு எமது காரியாலய விவசாய பிரிவினர் மாணவ வீட்டுத் தோட்டப் போட்டியினுதவி யால் மாணவ விவசாய மன்னன் என்ற பட்டத்தைச் சூட்டவிருக்கின்றனர் என்றும், அவரது கல்விக்கு அரசாங்கம் பண உதவி செய்ய இருக்கிறதென்றும்" தெரிவித்துக்கொண்டு உரையை முடித்தார். மக்கள் சந்தோஷத்தால் காகோஷம் செய்தனர்.

விழா முடிவடைந்தது. விழா முடிவடைந்து அடுத்த

வாரத்தில் ஆட்சிக்குழுவினரின் கூட்டம் நடைபெற்றது. யோன், பொருளாளராகிய சந்திராவிடம் விழாச்செலவுகளைத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டார். பெண்களிடம் முன்னர் கதைத்தனுபவமில்லாத யோன், எதிர்பாராதவிதமாக அக்கேள்வியைக் கேட்டார். சந்திரா யோன் கேட்ட கேள்விக்கு மறுப்புத் தெரிவிக்காமல் கணக்கை வாசித்தான். மொத்தம் ஐந்துநூற்று ஐம்பது ரூபாய் செலவாகியிருந்தது. காரியதரிசியான யோன், தலைவரான சேகர், பொருளாளரான சந்திரா ஆகிய மூவரும் கணக்குக் கொப்பியில் கையொப்பமிட்டு அதை அதிபரிடம் சமர்ப்பிட்டனர். கணக்கைப் பார்வையிட்ட அதிபர் விழா விற்குச் செலவான தொகையைச் சந்திராவிடம் கொடுத்தார். விழாவிற்கு உதவியவர்கள், நிர்வாகக் குழுவினர், ஆசிரியர்களுட்பட, அந்த வார இறுதியில் பகலுணவிற்கும், திரைப்படத்திற்கும் அப்பணம் செலவு செய்யப்பட்டது இந்தச் செலவுகளுக்குப் பின்னும் முன்னூற்றி இருபத்தாறு ரூபாய் மிகுதியாக இருந்தது.

* * * விட்டிற்குச் சென்ற யோன் தனக்கு வந்திருந்த கடிதத்தைப் பிரித்துப் படித்தான். ஆம், அது மாணவ விவசாய மன்னன் என்ற பெயரைப் பெறுவதற்கு அரசாங்க அதிபரின் விவசாய பிரிவினரால் அனுப்பப்பட்டிருந்த அழைப்பிதழ். யோன் தான் படித்ததைத் தனது பெற்றோருக்குச் சொல்லத்தவறவில்லை. தமது மகனின் வார்த்தைகளைக் கேட்ட அருளப்புவும், பாக்கியமும் அடைந்த சந்தோஷத்திற்கோ அளவில்லை.

மாணவ விவசாய மன்னன் என்ற பெயர் சூட்டுவிழாவும் யாழ். நகர மண்டபத்தில் தான் இடம்பெற்றது. விழாவும் ஆரம்பமாகியது. யாழ்ப்பாணப் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் விழாவில் பிரதம அதிபராகக் கலந்துகொண்டார். முதலாவது பரிசாகிய மாணவ விவசாய மன்னன் என்ற பெயர், ஆயிரத்து ஐந்துநூறு ரூபாய், கல்விச் செலவு, 1971-ம் ஆண்டுக் கான தங்கப்பதக்கம் முதலானவற்றை மாணவன் யோன் அருளப்புவும், இரண்டாவது பரிசாகிய ஆயிரம் ரூபாய், வெள்ளிப் பதக்கம் ஆகியவற்றை மாணவ சந்திரமதி சிவமும், மூன்றாவது பரிசாகிய ஐந்துநூறு ரூபாய், வெண்கலப்பதக்கம் ஆகியவற்றை மாணவன் சிவசம்புவும் பெற்றுக் கொண்டனர். (யாவும்கற்பனை)

விளக்கு! என்கேகம் விளக்கு; என் உயிரே தீதற்கான திரி; என் இரத்தமே. என்னென்ய; இவை அனைத்தையும் இறைவனைக் காண்பதற்காகவே நான் உபயோகிக்கிறேன். — கபீர்தாஸ்.

பூசை வழிகாட்டி

பங்குனி - 1971.

29. திங்கள் நாள் பூசை [ஊ]
வாசகம்: தானி. 13: 41-62
சுவிசேஷம்: அரு. 8: 12-20
30. செவ். நாள் பூசை [ஊ]
வாசகம்: எண். 21: 4-9
சுவிசேஷம்: அரு. 8: 21-30
31. புதன் நாள் பூசை [ஊ]
வாசகம்: தானி. 3: 14-20, 91, 92, 95
சுவிசேஷம்: அரு. 8: 31-42
- சித்திரை**
1. வியா. நாள் பூசை [ஊ]
வாசகம்: ஆதி. 17: 3-9
சுவிசேஷம்: அரு. 8: 51-59
2. வெள்ளி நாள் பூசை [ஊ]
வாசகம்: எரே. 20: 10-13
சுவிசேஷம்: அரு. 10: 31-42
3. சனி நாள் பூசை [ஊ]
வாசகம்: எசேக். 37: 21-28
சுவிசேஷம்: அரு. 11: 45-56
4. ஞாயிறு குருத்தோலை ஞாயிறு [சி]
1ஆம் வாசகம்: இசை. 50: 4-7

சத்தியவேத பாதுகாவலன்

எமது கடமை

ஒரு மனிதன் மரித்து இறைவனின் நீதிபாசனத்துக்கு முன் வந்தபோது அவன் அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே, நான் உமது கற்பனைகளை மீறினேன். நேர்மையற்ற செயல்களையோ கொடிய செயல்களையோ செய்யவும் இல்லை. ஆண்டவரே, இதோ பாரும். என் காங்கள் சுத்தமாக இருக்கின்றன" என்றான். இதைக் கேட்ட ஆண்டவர் மாறுத் தாரமாக, "மைந்தா, உன் காங்கள் சுத்தமாக இருக்கின்றன என்பது மெய்தான். ஆனால், அவை வெறுமையாக இருக்கின்றனவே" என்றார்.

ஆம், கடவுள் முன்னிலையில் எமது காங்கள் சுத்தமாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. வாழ்வின் கனிகளால் அவை நிரம்பியிருக்க வேண்டும்.

மனிதன் சோம்பியிருப்பதற்காகப் படைக்கப்பட்டவன் அல்ல. இறைவனுக்காகவும், பிறருக்காகவும், தனக்காகவும் அவன் உழைக்க வேண்டுமென்பதே இறைவனது திட்டம். கிறிஸ்துநாதர் எமக்கு ஓர் இலட்சிய வாழ்வை வாழ்ந்த காட்டினார். கடின உழைப்பு, நீண்ட பிரயாணங்கள், ஓயாத வேலை—இவற்றிலிருந்து விடுபடவேண்டுமென்று அவர் என்றமே விரும்பியதில்லை. இறைவனது சித்தப்படி அவரது வேலையைச் செய்து முடிப்பதே தமக்கு அன்னமும் பானமும் ஆகும் என்று கூறியிருக்கிறார்.

மீட்புத்திட்டத்தில் கிறிஸ்துநாதரைப் போலவே எமக்கும் வேலைபுண்டு. இதுவே இறைவன் எமக்களித்த கொடைகளுள் மிகப் பெரியது. ஏனெனில் இங்கு தமது செயலிலேயே எமக்கும் பங்கு கொடுக்கின்றார்.

தேவதிருவருளில் வளர்வதற்கு வழி, அவர் எமக்களித்த கடமைகளை கூடிய அளவு நன்றாகச் செய்வதுதான். பயிற்சியின் மூலமே உடல் உறுதிபடைக்கின்றது. நிறைய உணவை உட்கொண்டாலும் உழைப்பில்லாவிட்டால் உடல் தளர்ச்சியுற்று நோய்நொடிகளுக்கு இடமாகும். அது போன்றுதான் கிறிஸ்துவின் அருளால் நிரப்பப்பட்ட போதும், நாம் ஒன்றும் செய்யாமல் வாளா இருந்தால் தளர்ச்சியுற்று ஆன்மீக படைத்த இழக்க ஏதுவாகும்.

ஒவ்வொருவருக்கும் கொடைகள் வேறுபடுகின்றன. அதேபோல் அவர்கள் பணியும் வேறுபடும். இப்பணிகளில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இல்லை. கிறிஸ்துநாதர் போதிக்கும் போதும் நோயாளரைக் குணப்படுத்தும் போதும் மட்டும் தேவசித்தத்தை நிறைவேற்றவில்லை. தச்சனது தொழிற் கூடத்தின் மாமறுக்கும்போது கூட அதை அனுசரித்துத் தான் நடந்தார்.

எங்களுக்குத் திறமைகள் குறைவு, அல்லது மற்றவர்கள் எம்மிடும் பார்க்கக்கூடிய திறமைபுள்ளவராய் இருக்கிறார்கள். நாம் அவர்களைப்போல் எமது கடமைகளை குறைவற்ற நிறைவேற்றுவது சாத்தியமாகாது என்ற தவறான எண்ணம் பலர் மனதில் இருந்து வருவதைக் காண்கின்றோம். தமக்குப் பிடித்தமான சிலருக்குத்தான் இறைவன் தம் கொடைகளை மிகுதியாக அருளுகிறார் என்றும் அவர்களுக்குத் தான் பணிசெய்யக் கடமையுண்டு என்றும் தப்பாக எண்ணுகிறார்கள். ஆனால், கிறிஸ்துநாதர் கூறிய உவமை வேறு விதமாக இருக்கின்றது. ஐந்து தலைந்த பெற்றவனும் ஒரு தலைந்த பெற்றவனும் ஒரே முயற்சியோடு உழைக்க வேண்டுமென்பதை உணர்த்துகின்றது.

என்ன தவம் செய்துவிட்டோம்

இது நமக்குத் தவக்காலம். தவம் இன்றி இரட்சணிய மில்கை என்று நமது ஆண்டவரே உறுப்பிடுகிறார். பழையேற்பாட்டு ஏடுகளிலே இறைவன் தவத்தின் அவசியத்தை அடிக்கடி தம் மக்களுக்கு வலியுறுத்தி வந்துள்ளார். சித்துப் பொருளாகிய நமது ஆன்மா கீழ் உணர்ச்சியும், ஆச்சுக்களும் மிருக உணர்ச்சிகளும் உடைய சீர்தந்தினால் கட்டி ஆளப்படுகிறது. ஆத்தமம் வேக முடையதுதான்; ஆனால் சீரமோ தூர்ப்பலமுள்ளது. எண்ணின் இச்சைக்கும், மாமிசத்தின் இச்சைக்கும், உலக இன்ப சுகங்களுக்கும், பெருமை சலாக்கியங்களுக்கும் ஆன்மா அடிமைப்பட்டுவிடும். எவ்வளவோ பாக்கியமான அத்தன்திலே நம் ஆகித்தாய் தந்தையரைப் படைத்த இறைவன் அவர்களுக்கு தவத்தின் அடையாளமாகவே ஒரு கட்டையைக் கொடுத்த அவர்களைப் பரிட்சித்தார் போலும்.

உலக வாழ்விலேயே பாடின்றிப் பட்டமில்லை என்பது பொது சிப்தியாகும். நமது மோட்சசூதியை அடைவதற்கும் பாடி (தவம்) அவசியமாகும். பழையேற்பாட்டு தூல்கள் காலத்துக்குக் காலம் தீர்க்கதரிசினும், ஞானிகளும், முனிவர்களும் மான்களும் தவத்தின் இன்றியமையாமையை எரித்தியம்பி மக்களை நல்வழிப்படுத்தியதை நமக்குத் தெளிவாக்குகின்றன. கிறிஸ்துவின் வருகைக்குமுன் ஆடியாய் விளங்கிய புனித போவான் ஸ்ரானும், "தபு செய்யுங்கள் ஏனெனில் மோட்ச இராட்சியம் சமீபித்தின்று" என்று குளுரைத்து மக்களை வழிப்படுத்தினார்.

நமது அரிய இரட்சகர் காட்டிய வழிதான் என்ன? செவ்வழியும், தவவழியுமன்றி வேறென்ன? தமது பிசாக்க வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கும் போதே நரப்பதாரன் இரவும் பகலும் கடுதவயிற்றி உபவாசமாயிருந்தார் என்று நற்செய்தி ஏடுகள் எடுத்தவைகின்றன. அவருடைய வாழ்க்கையே தவவாழ்க்கை. பாடுகளும் சிலுவையும் மாணமும் அல்லவா அவரது முடிவு? அவரைப் பின்பற்றிய அவரது

சிடர்களும், ஆதிக்கிறிஸ்துவர்களும், வேதசாட்சிகளும், புனிதர்களும், கிறிஸ்துவின் திருமறையைச் சார்ந்த பேராசர்களும், சிற்றாசர்களும், பெரும் பிரபுக்களும், சாதாரண ஏழைமக்களும், தபவாழ்க்கை, பரித்தியாக வாழ்க்கைவாழ்ந்து அன்புக்கு அன்பு செய்து அறவாழ்வு வாழ்ந்து வந்தனர்.

முற்காலங்களில் தபக்காலம் மிகவும் கடுமையான ஒழுத்தல் உபவாசங்கள், தபக்கிருத்தியங்கள் நிறைந்த பத்தியமான காலமாய்த் திகழ்ந்தது. விபூதிப்புதன்செழுமைதொடக்கம் பெரிய வெள்ளி சுறாக 40 களும் ஒருசத்தி, உபவாசம் இருப்பார்களாம். விபூதிப்

— வளன் —

புதன் அன்று தலையை மொட்டை அடித்து, சாய்பல் பூசி, சாக்குப் போன்ற தடித்த உடைகளை உடுத்த 40 களும் தபம் செய்வார்களாம். ஆனால் இன்றோ?

ஆதித் திருச்சபையில் 40 களும் ஒருசத்தி நாட்களாக இருந்தது. பின்னர் தபக்காலத்தின் எல்லா வெள்ளிக் கிழமைகளும் ஒருசத்தி நாட்களாக இருந்தன. சுமார் 15 ஆண்டுகளுக்குள்ளான் இப்பொழுது இருக்கும் மாற்றம் நடைமுறைக்கு வந்தது. வேலை இல்லாத தினாட்டம், உணவுப் பஞ்சம், வறுமை, உணவுப்பொருட் தட்டுப்பாடு, பொருட்மனின் கிலை ஏற்றம், இன்றோன்ற காரணங்களினால் நலியும் மக்களின் நலனைருதி திருச்சபை இளங்காரத்தையும், சட்டங்களின் தளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியது. சில தேசங்களில் வெள்ளிக்கிழமைகளில், சத்த போசனம் மாமிசத் தவிர்ப்பு எல்பனவற்றில்கூட இளங்காரம் அளித்துள்ளது. ஆனால் வசதி உள்ளவர்கள் கூட.....

திருச்சபை வழிகாட்டலாமேயன்றி எம்மை இரட்சிக்கும் பொறுப்பு நம் ஒவ்வொருவருடையதே. நாம் நமது கடமையைச் செய்கின்றோமா? கிறிஸ்துவின் வழி நடக்கின்றோமா? எம் அயலவருக்கு, நம்மோடு வாழும், நம்மோடு வேலைசெய்யும், எம்

மோடு பழகும் பிறசமய அன்பர்களுக்கு நமது சமய வாழ்வைப்பற்றியும், சமய அனுட்டானங்கள் பற்றியும் இடறலபட விபரித்த எண்ணக்கொள்ள நாம் வழிவகுக்கின்றோமா? எமது வாழ்க்கை வெறும் வேஷமா? நாம் பெயரளவில் தான் கிறிஸ்தவர்களா? ஒவ்வொருவரும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டிய காலம் இது. சில வருடங்களுக்குமுன் தபக்காலமென்றால் எவ்வளவு பத்தி, உருக்கம், சியானம் நிறைந்த காலமாயிருக்கும். கிறிஸ்தவ இவ்வங்களில் எவ்வளவு பத்தி, எங்கு பார்த்தாலும் வியாகுல பிரசங்கம் வாசிக்கும் சத்தம், சித்தாகுலத் திரட்டு; அம்மான், ஒப்பாரி என்பன பாடுபசத்தம் கேட்கும். ஆனால் இன்றோ சினிமாப் பாட்டு, சிட்டாட்டம், வீண் கேளிக்கை, உண்டாட்டுக்களியாட்டு; தபக்காலத்தில் ஒளிபெருக்கி சித்தம் கலியாணக் கொண்டாட்டங்களுக்குக் குறைவில்லை. கிறிஸ்தவ நாட்டத்தில் சிக்குண்டு சிதைவுற்று சிறுமதியாளராய் வாழ்கின்றார் பலர்.

நமது சமயம் அன்பின் சமயம். கிறிஸ்துவின் அன்பை, மன்னிப்பை, மதாத்தன்மையை, தயாளகுணத்தை, தியாகத்தை நாம் கொண்டிருக்கின்றோமா? பாவத்தைப் போக்க பரமசுதன் பாடுகள் பட்டாடல்லவா? அப்பாவத்தின் காரணங்களான நாம் பாடு எதுவும் இன்றி விண்ணாசை அடைய முடியுமா? நமது சரித்ததை வென்றால் ஒழிய பேரின்ப வீடு சோமுடியாது. அதவே சரியானவழி. சரித்ததை வெல்லுதல் என்பது சலபமான காரியமல்ல. சரித்ததை ஒழுத்தல் அதை வெல்லுதற்கு ஒரு வழியாம். எமது உடையும், அதன் ஆசாபாசங்களையும் கட்டுப்படுத்தவது பெரியதவமாகும்.

சொல்லிலும் செயலிலும் பிறான்பு மலர வாழ முன்வரவேண்டும். ஒவ்வொரு செயலும் ஆற்றமுன் இது தவக்காலம் அல்லவா என்ற எண்ணத்தைக் கண்முன் நினைத்தினால் நற்செயல் செய்யத் துண்டப்படுவோம். நமது சீரம் கடிவாளமற்ற குகிரையைப்போல் ஓடவிடாது அதை மடக்கி, மட்டுப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். அப்பொழுது சிரமப்படுவோம், அத்தச் சிரமத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் கிடுவதே தபமாகும். நமது சீரத்தின் இச்சைகளுக்கு இடக்கொடாது வாழ்வதே தவவாழ்க்கை. இனிமேல் இன்னும் வாஇருக்கும் எஞ்சிய நாட்களிலாவது நாம் இயன்ற அளவு தவப்போக்குடையவராய் வாழ, யேசுவக்குப் பரிசாரம்செய்யும் மக்களாய் வாழ முயலுவோமாக.

"தவம் செய்யாவிடில் எல்லோரும் சேதமாவீர்கள்"

— கிறிஸ்து

விரவில் எதிர்பாருங்கள்!

உயிர்ப்பின் உயரிய உண்மைகளைத் தாங்கிவரும்

'பாஸ்கா மலர்'

இம் மலரில்

மணம் வீசும் படைப்புக்களைப் படித்து

போட்டியில் பங்குபெறுங்கள்

வெளியிடுவோர் :-

மறை ஆசிரியர் குழு.

புனித அன்னம்மாள் கோயில்,

மாவீப்பாய்.

இப்பத்திரிகை யாற்பாணம், 20 ஆம் இலக்க 5-ம் குறுக்குத்தெருவில் வதியும் திரு. நீக்கிலஸ் ஜெம்ஸ் அவர்களால் உரிமையாளருக்காக அர்ச். குசைமாமுனிவர் அச்சகத்தில் 1971-ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 27-ந்தேதி சனிக்கிழமை அச்சிடப்பெற்று வெளியிடப்பட்டது. நகதி: 'கதலிக்கிறஸ்,' யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி: 300. நாட்கி: 1876.